

கணபதிதனை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தமரபட்டவண்ண.

ஆனேமுக னாறுமுக னம்பிகைபொன் னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியையுள் நாடு.

* “ஏகனனேகனிருள்கருமமாயையிரண்டாக விவையாறுதியல்.”
ஏகனென்பது சிவன், அனேகனென்பது ஆத்மா, இருளென்பது ஆண
வமலம், கருமமென்பது கன்மமலம், மாயை யிரண்டென்பது சுத்த
மாயையும் அசுத்தமாயையும், இவ் வாறுபொருளு மொருகாலத்திலே
யுண்டாகாமலனா தியிலேயுள்ளபொருள்களாம். ஆறுபொருளையுந்திரி
பதார்த்தத்திலடைக்கித் திரிபதார்த்தமாகச்சொல்லுதலுமாம். சிவனு
க்கெண்ணிறந்த தன்னியல் புக்குணமுண்டு. அவற்றுளிரண்டுகுணஞ்
சொல்லுகிறோம் அவையாவன, ஒருவருமறிவியாமற்றானே அறிகிற
குணமொன்று ஆத்மாக்களுக்கறிவிக்கிற குணமொன்று ஆகவிரண்டு.
இதற்குவசனஞ்சித்தியார் “பொறிபுலன்கரணமெல்லா” மென்றது.

* இத்திருக்குறள்திருவருட் பயனிலுள்ளது.

ஆத்மாவுக்கு மெண்ணிறந்த தன்னியல்புக்குணமுண்டு அவற்றுள், இரண்டு குணஞ் சொல்லுகிறோம். அவையாவன, அறிவித்தாலறிகிற குணமொன்று பிறருக்கறிவிக்கமாட்டாத குணமொன்று ஆக - ௨

“அறிவிக்கவன்றியறி யாவுளங்கள்” என்றது. ஆணவமலத்திற்கெண்ணிறந்ததன்னியல்புக் குணமுண்டு அவற்றுள் இரண்டு குணஞ் சொல்லுகிறோம். அவையாவன, ஆத்மாக்களுக்குவேண்டுங் காரியத்தை மறைக்கிறகுணமொன்று வேண்டாதகாரியத்திலே விருப்பத்தைக் கொடுக்கிற குணமொன்று ஆக - ௨. இதற்குவசனம் “அன்னியமானவை யுணர்ந்தி” என்றது. கன்மமலத்துக்கெண்ணிறந்த தன்னியல்புக்குணமுண்டு அவற்றுள் இரண்டு குணஞ்சொல்லுகிறோம். அவையாவன, ஆத்மா மலத்தைப் பொருந்தினால் மலமாய்ப்போகிற குணமொன்று சிவத்தைப்பொருந்தினால் சிவமாய்ப்போகிற குணமொன்று ஆக-௨. மாயைக்கெண்ணிறந்ததன்னியல்புக்குணமுண்டு. அவையாவன, ஆத்மா ஆணவமலத்தைப்பொருந்தினால் மலமாய்ப்போகிற குணமொன்று, ஆத்மா சிவத்தைப்பொருந்தினால் சிவமாய்ப்போகிற குணமொன்று ஆக-௨. இதற்குவசனம் “மாயைமாமாயை” என்றது. இவைதன்னியல்பு ஆத்மாக்கள் அனாதியிலே ஆணவ மலத்தைப்பிடித்தார்கள். ஆணவமலமாத்மாக்களுக்குக்கன்மத்திலே விருப்பத்தைக்கொடுத்தது அந்தச்செய்தியைக் கர்த்தா விரக்கத்தினாலே யறிந்து விருப்பத்துக்கேற்ற தனுவைக்கொடுத்து அந்தத்தனுவினிடமாகக் கன்மத்தைக்கூட்டிப்புசிப்பித்தார். இது அனாதியிலே பிரபஞ்சமுண்டானமுறைமை. இவை பொது வியல்பு. ஆத்மாவுக்கு ஆணவமலமியற்கையோ செயற்கையோ இயற்கையானால்

பாலுக்கு வெண்மையுங் கரிக்குக் கருமையு மொருகாலத்தின்காதது போல் ஆத்மாவுக்கு ஆணவமலமொருகாலத்தும்நீங்காது, ஆகையாலே வியற்கையன்று. செயற்கையானால் வெள்ளைப்புடவைக் கழுக்கேறு கிறதுபோல மோட்சத்திலும் வந்துபொருந்து மாகையினாலே செயற்கையு மன்று ஆனால் சித்தாந்த மெப்படியென்னில்; நெல்லுக்கு மியும் செம்புக்குக்களும்பும் நீருக்குத்தட்பமும் அனாதிசெயற்கை அனாதிசை யோகமென்பதுமாம். என்றுரைத்ததற்குவசனம் “நெல்லுக்குமியு” மென்றது. (க)

ஆத்மாவுக்கனாதியிலேயே ஆணவமலத்தைக் கர்த்தாகூட்டினானோ? மலந்தானே வந்துபிடித்ததோ? கர்த்தா நின்மலராய் சர்வானுக்கிரக ராகையினாலே கர்த்தாகூட்டினதன்று. ஆணவமலஞ்சுடமாகையால் தானேவந்து பிடிக்க மாட்டாது. ஆனால்வேதாகமங்களி லெப்படி யென்னில்; ஆத்மாவே ஆணவமலத்தைப் பிடித்தானென்ற நிக. இதற்கு வசனம். “எண்ணறிதாய் நித்தமா யிருண்மலத்து ளாழ்ந்தி” யென்றது. (உ)

ஆத்மாவுக்குச் செய்தியுண்டோ வில்லையோ? ஆத்மாச்சுதந்தர வீனனாகையாலே சிவனுக்கே செய்தியல்லாமல் ஆத்மாவுக்குச் செய்தியில்லை. என்றால் ஆத்மாவுக்கு நரகதண்டனை யுண்டாகவேண்டிவதில்லை, வேதாகமங்களிலே விதிவிலக்குச் சொல்ல வேண்டிவதில்லை, ஆத்மாவுக்கு நரகதண்டனை யுண்டாயிருக்கிறபடியினாலே யும் வேதாகமங்களிலே விதிவிலக்குச் சொல்லியிருக்கிற படியினாலே யும் ஆத்மாவுக்குச் செய்தியுண்டு இதற்கு வசனம், “அருளிணுலரைத் த தூலின்வழிவாராததன்மஞ் செய்யி” நென்றது. (ஈ)

ஆத்மாவுக்குக் கன்மத்திலே யுண்டாகிய விருப்பஞ் சிவன் கொடுத்தவிருப்பமோ? ஆத்மாவுக்குள்ளவிருப்பமோ? சிவன்கொடுத்த விருப்பமானால் தீவினை செய்வித்து நரகத்திலே போடார். நரகத்திலேபோட்டுத் தண்டிக்கையினாலேயும், ஆத்மாவுக்குக் கன்மத்திலே நிவர்த்திவந்த காலத்திலே கெடாதபடியினாலேயும், சிவன்கொடுத்த விருப்பமன்று. ஆத்மாவுக்குள்ள விருப்பமானால் நல்வினையிருக்க தீவினையைச் செய்து நரகத்திலே போகையினாலே ஆத்மாவுக்குள்ள விருப்பமன்று அதெப்படியென்னில்; ஆணவமலஞ் சடமாகையினாலே ஆணவமலத்துக்கொரு செய்தியுமில்லை. என்றால், விஷம், கள்ளு, பாஷாணம், தீ, காற்று, நீர் முதலிய சடங்களுக்குச் செய்தியுண்டானாற்போல் ஆணவமலமாகிய சடத்துக்குச் செய்தியுண்டு ஆகையினாலே ஆணவமலமே ஆத்மாவுக்குக் கன்மத்திலே விருப்பத்தைக் கொடுத்தது. விருப்பத்தைக்கொடுத்த ஆணவமலமும் ஆத்மாவுக்குக் கன்மத்தை யறிந்தெடுத்துக்கொடுக்கமாட்டாது. விரும்பின ஆத்மாவுங்கன்மத்தையறிந்து எடுத்துக்கொண்டு புசிக்கமாட்டாது. விரும்பப்பட்ட கன்மமு மாத்மாவையறிந்துவந்து பொருந்தமாட்டாது. இந்தச்செய்தியைக் கர்த்தா விரக்கத்தினாலேயறிந்து விருப்பத்துக் கேற்றதனுவைக்கொடுத்து அந்தத்தனுவினிடமாகக் கன்மத்தைக் கூட்டிப்புகிப்பிப்பார் ஆணவமலமே ஆத்மாவுக்குக்கன்மத்திலே விருப்பத்தைக்கொடுத்த தென்பதற்குக் குழந்தை, பிணியாளன்முதலிய வுவமைகள்வருமாறு:—

குழந்தைக்குப் பாலிலே யுண்டாகிய விருப்பம் தாய்கொடுத்தவிருப்பமோ? குழைந்தைக்குள்ள விருப்பமோ? தாய்கொடுத்த

தவிருப்பமானால் தாயானவள் பால்கொடுத்த நேரமெல்லாம் குழிக்குவேண்டும். அப்படிக்குடியாத படியினாலே தாய்கொடுத்தவிருப்பமன்று, குழந்தைக்குள்ள விருப்பமானால் எந்நேரமும் குழிக்கவேண்டும். அப்படிக்குடியாதபடியினாலே குழந்தைக்குள்ள விருப்பமன்று. ஆனாலெப்படியென்னில்; அப்பசியே குழந்தைக்குப்பாலிலே விருப்பத்தைக்கொடுத்தது, விருப்பத்தைக்கொடுத்த பசியும் குழந்தைக்குப் பாலையறிந்தெடுத்துக் கொடுக்க மாட்டாது, விரும்பின குழந்தையும் பாலையறிந்து எடுத்துக் குடிக்கமாட்டாது, விரும்பப்பட்டபாலும் குழந்தையையிலே அறிந்துவந்து புகுதமாட்டாது. இந்தச் செய்கியைத் தாயானவள் இரக்கத்தினாலையறிந்து பாலையெடுத்துப் பாலாடையிலேவிட்டுக் கொடுப்பாள். குழந்தையொன்று, பசியொன்று, பாலொன்று, பாலடையொன்று, தாயொன்று ஆக-ஓ. குழந்தையைப்போலும் ஆத்மா, பசியைப்போலும் ஆணவமலம், பாலைப்போலும் கன்மம், பாலடைப்போலும் சரீரம், தாயைப்போலும் சிவன், பிணியாளனுக்கு மிப்படி ஒட்டிக்கொள்க. (சு)

ஆத்மாவுக்குச்சரீரத்திலேயுண்டாகிய விருப்பஞ்சிவன்கொடுத்தவிருப்பமோ? ஆத்மாவுக்குள்ளவிருப்பமோ? சிவன்கொடுத்தவிருப்பமானால் அவர்சரீரங்கொடுத்தபோதெல்லாம்பற்றவேண்டும், அப்படிபற்றாதபடியினாலேசிவன்கொடுத்தவிருப்பமன்று, ஆத்மாவுக்குள்ளவிருப்பமானால்சரீரத்திலிடைவிடாமல்பற்றிக் கொண்டிருக்கவேண்டும், அப்படிபற்றாதபடியினாலே ஆத்மாவுக்குள்ளவிருப்பமன்று. ஆனாலெப்படியென்னில்; ஆணவமலமே ஆத்மாவுக்குச்சரீரத்திலே விருப்

பத்தைக்கொடுத்தது, விருப்பத்தைக்கொடுத்த ஆணவமலம் ஆத்மாவுக்குச் சரீரத்தையறிந்தெடுத்துக்கொடுக்கமாட்டாது. விரும்பின ஆத்மா சரீரத்தை யறிந்தெடுத்துக்கொள்ளமாட்டாது விரும்பப்பட்ட சரீரமும் ஆத்மாவையறிந்துவந்துபொருந்தமாட்டாது. இந்தச்செய்தியைக்கூர்த்தர் இரக்கத்தினாலேயறிந்து அவன் விரும்பின சரீரத்தைக்கொடுத்துவிரும்பின இடங்களிலே கொண்டுபோய் வைத்துவிரும்பியகன்மங்களைக்கூட்டிப்பிடிப்பிப்பார் ஆத்மாவுக் காணவமலமே சரீரத்திலே விருப்பத்தைக் கொடுத்ததென்பதற்குக் குருடன்முதலிய வுபமைகள் வருமாறு:—

குருடனுக்குக் கோலிலே யுண்டானவிச்சை கோல் கொடுத்திழுக்கிறவன் இச்சையோ? குருடனுக்குள்ளவிச்சையோ? கோல்கொடுத்திழுக்கிறவன் கொடுத்த விச்சையானால் அவன் கோல்கொடுத்தபொழுதெல்லாம் பிடிக்கவேண்டும், அப்படிப்பிடியாத படியினாலே அவன் கொடுத்த விச்சையன்று, குருடனுக்குள்ள விச்சையானால் கோலையிடைவிடாமற்பிடித்துக்கொள்ள வேண்டும், அப்படிப்பிடியாதபடியினாலே குருடனுக்குள்ள விச்சையன்று ஆனால், எப்படியென்னில்; குருடே குருடனுக்குக் கோலிலேயிச்சையைக்கொடுத்தது இச்சையைக்கொடுத்தகுருடுக்கு குருடனுக்குக் கோலையறிந்தெடுத்துக்கொடுக்கமாட்டாது, இச்சித்தகுருடனுங் கோலை யறிந்தெடுத்துக்கொள்ளமாட்டான், இச்சிக்கப்பட்டகோலுங் குருடன் கையிலேபரிந்துவந்துபொருந்தமாட்டாது, இந்தச்செய்தியைக் குருடனுக்குரிமையுள்ளவர்க ளிரக்கத்தினாலேயறிந்து கோலையெடுத்து அவன்கொண்டுபோய் விடச்சொன்ன விடத்திலே கோலைப்பிடித்திழுத்துக் கொண்டுபோய் விடுவார்கள். குரு

டனென்று குருடென்று கோலென்று கோல்முக்கிறவனென்று இடமொன்று ஆக-டு. குருடனைப்போலும் ஆத்மா, குருட்டைப்போலும் ஆணவம், கோலைப்போலும் சரீரம், கோல்கொடுத்தி முக்கிறவன்போலுஞ்சிவன், இடத்தைபோலும் புலனங்கள், ஆக - டு.

ஆத்மா முதல்வனோ? சிவன் முதல்வனோ? சிவன் முதல்வனானால் ஆத்மாவுக்குத்தனுகரணதிரியிலே விருப்பமிருக்கையிலே மோட்சந்தருகிறோமென்றழைத்தால் அவர்வழியே செல்வானாகையினாலே சிவன் முதல்வனல்லன். ஆத்மா விரும்பினபடி தனுகரணதிகனைக்கூட்டிக் கன்மத்தைப்புகிப்பிக்கிறபடியினாலே ஆத்மாவே முதல்வன். இது எப்படிப் போலவென்றால் குருடன் முதல்வனோ? கோல்பிடித் திமுக்கிறவன் முதல்வனோ? கோலைப்பிடித்திமுக்கிறவன் முதல்வனானால் குருடனுக்குக் குளக்கரை போகவேண்டிமென்று இச்சையிருக்கையிலே கோல்காட்டிக் கோவிலுக்குவாவென்றழைத்தால் வாரான். ஆகையினாலே கோல்காட்டி முதல்வனல்லன் குருடன் நினைத்தப்படி குளக்கரையிலே கொண்டிபோய்விடுகையினாலே குருடனே முதல்வன். (சு)

ஆணவமலந் தன்னைப்பிடித்தவனை மயக்கும் பிடியாதவனை மயக்காதென்பதற்குவமை, ஒரு விடனைவன் ஒரு வேசியைப்பார்த்தவிடத்து அவன் அவனை மயக்கிறதபோலும் சன்னியாசிகள் வேசியைப்பார்த்தபோது அவர்களை அவன் மயக்காததுபோலும். (எ)

குயவன் பாண்டங்களை வளையுமிடத்துத் தன்னுடைய நினைவின்படி வளைவானோ? பிறருடைய நினைவின்படி வளைவானோ?

தன்னுடைய நினைவிற்படிவணைவானேயாகில் ஒருவடிவாக வணைய வேண்டும் அப்படிவணையாமற் பலவடிவாக வணைகிறபடியினாலே தன்னுடைய நினைவிற்படி வணைவானல்லன் பிறருடைய நினைவிற்படியேவணைவான். குயவனென்று மண்ணென்று பாண்டமொன்றுபிற ரொன்று ஆக - ச, குயவனைப்போலும்சிவன், மண்ணைப்போலும் மாயை, பாண்டத்தைப்போலும்சரீரம், பிறரைப்போலும்ஆத்மாக்கள். முன் சிவன் சரீரத்தைப் படைக்குமிடத்துத் தம்முடைய நினைவிற்படி படைப்பானோ? ஆத்மாக்களின்நினைவிற்படி படைப்பானோ? தன்னுடைய நினைவிற்படிபடைப்பானானால் ஒருவடிவாகப் படைக்கவேண்டும் அப்படிப் படையாமல் பலவடிவாகப்படைக்கிற படியினாலே தம்முடைய நினைவிற்படி படைக்கிறவரல்ல ஆத்மாக்களுடைய நினைவிற்படியே படைப்பார். (அ)

வண்ணானவன் புடைவையிலே யுள்ள அழுக்கை யுவர் சாணி யூட்டிப்போக்குகிறதுபோலச் சிவனானவர்ஆத்மாவினிடத்திலேயிருக்கிறஆணவமலத்தை மாயாகருவிகளைக் கூட்டிப்போக்குவார். (க)

மலபரிபாகமாவது, மலம் ஆணவமலம்,பரியுபசர்க்கம், பாகம் திரிவு கெடுதலுமாம். ஆத்மாவுக்குப் பக்குவம்வந்தகாலத்திலே மலசத்தியானது ஆத்மஞானத்தை மறையாதிருத்தலாம். (க0)

சத்தினிபாதமாவது சத்தி சிவசத்தி, நீ யுபசர்க்கம், பாதம்விழுதல் பதிதலுமாம். மலம் நீங்கியுயிரைச் சிவசத்திவிழுங்கித்தோன்றுதல். (கக)

இருவினை ஒப்பாவது, உலகத்தார் திரணம் பதர்முதலானபதார்த்தங்களைவிருப்புவெறுப்பின்றிக்கண்டாற்போலப் பக்குவவாத்மாவானவன் நல்வினையிலும்தீவினையிலும் விருப்பு வெறுப்பின்றிக்காண்டல். உலகத்திலே எல்லாரும்விரும்பப்பட்டபதார்த்தங்கள் பொன் வெள்ளி செல்வம் பெண் பால் தயிர் நெய் சந்தனமுதலியன. வெறுக்கப்பட்டபதார்த்தங்கள் புலி கறடி பாம்பு தேள் நட்டுவக்காலி தரித்திரம் வியாதிமுதலாயின. விருப்பும் வெறுப்பு மில்லாதபதார்த்தங்கள் பதர் திரணமுதலாயின. இருவினையொப்புக்கு இன்னமொருவுவமைவருமாறு:— ஒருவன் வைப்பாட்டிக்குவேண்டிய ஆடையாபரணங்களும் வீடும் புசிப்பும் கொடுத்து அவள் வீட்டிலே பதினைந்துநாளும், குடியிலுள்ளாளுக்கு வேண்டிய ஆடையாபரணங்களும் புசிப்புங் கொடுத்து அவள்வீட்டிலே பதினைந்துநாளும் இருந்து புசித்துவருகையில், இல்லறநூல் கேட்டுக் கற்புடைய மனைவியுடனே கூடியிருந்து இல்லறஞ் செய்கிறதே முக்கியமென்றறிந்து வைப்பாட்டியை யிழந்து அவள்மேலே முன் ஒரு ஈ யிருக்கப்பொறுதவன் அவளைப் பள்ளர் முதலியோர் பிடித்திழுத்தவிடத்தும் விருப்பின்றி விட்டு நீங்கி, இல்லாளோடுங் கூடி இல்லற தருமம் நெடுநாட் செய்து கொண்டு வருகிற நாளைவிலே, துறவறநூல் கேட்டுத் துறவறமே முக்கிய மென்றறிந்து, குடியிலுள்ள வில்லாளையும் வைப்பாட்டியைப்போலக் கண்டு விட்டு நீங்கி, அவ்விருவரையும் விருப்பு வெறுப்பின்றிக் காண்டல்போல ஒருவன் பாவமும் புண்ணியமுஞ் செய்து கொண்டுவருகையிலே அறநூல் கேட்டுப் புண்ணியமே முக்கியமென்றறிந்து பாவத்தைத் தீங்கென்றறிந்து விட்டு நீங்கி நெடுங்

காலம் புண்ணியமே செய்து கொண்டிருக்கையிலே ஞானசாத்திர
தைக் கேட்டு ஞானமே முக்கியமென்றறிந்து புண்ணியமுஞ் சென
ன மரணத்தைக்கொடுக்கையினாலே அதுவும் பாவத்தைப் போலத்திங்
கென்றறிந்து விட்டு நீங்கி அவ்விரண்டினையும் விருப்பு வெறுப்
பின்றிக்காண்டல்.

(கஉ)

சிவன் தானே ஆசாரிய மூர்த்தமாய்த் திருமேனிகொண்டு
வருவரென்பதற்குப் பலகுற்றங்களுள். அவையாவன ஒருவர் ஆசா
ரியரான ஆத்மாவானது பிதாவினுடைய உதரத்திலே இரண்டுமாச
மிருந்து, பிதாவானவன் தன்னுடைய மனைவியுடனே சையோக கா
லத்திலே அவள்வழியே புகுந்து, மாதாவினுடைய வபற்றிலே கரு
ப்பாசயத்திலே பத்துமாசங் கட்டுப் பட்டுக் கிடந்து, பிறகு பூமி
யிலேபிறந்து, மலமுத்திராதிகளை அணைந்து கிடந்து, வளர்ந்து ஒரு
வாத்தியாரையடைந்து, தண்டனைப்பட்டு அக்ஷர அப்பியாசம்
பண்ணி, பின்வித்து வானிடத்திலே அவனுக் கேவல் செய்து, வித்
தியாப் பியாசம் பண்ணிப்பின்பொரு ஆசாரியாரையடைந்து சமை
யவிசேட நிருவாண அபிடேகம் பண்ணிக்கொண்டு, இன்னான் மகன்
இன்னானென்றறிந்து க்ஷயங் குட்டம்முதலாகிய வியாதிகளையடைந்
து, மரணம்முதலாயினவன்றி “யம்மாயாவருவன்மாயாவருவினையே
யானே யந்தவரோமமனோரே” என்றிருக்கிறபடியினாலேபிறவாமு
தல்வன் பிறந்தானென்றும் உணர்வாய்கின்ற ஞானக்கூத்தனொருமூர்
த்தியொடுகுறுகி யென்றும் மன்னுமருட்குருவாகி யென்றுமிருக்கிற
வசனங்களுக் கெல்லாம் விரோதமுண்டெனின் கூறுதும், கர்த்தா
ஆசாரிய மூர்த்தமாய்த் திருமேனி கொண்டிருந்தலாவது, மலம் நீங்

கினை உயிரிலே சிவஞானம் வெளிப்பட்டு விளங்கித் தோன்றுதல். ஆகையினாலே குற்றமில்லையென வறிக. பஞ்ச கிருத்தியம் ஆத்மாவுக் கென்றால் ஆத்மா நித்தியமானபடியினாலே சிருட்டியுந்திதியுஞ் சங்காரமும் கூடாது. ஆகையினாலே ஆத்மாவுக்கன்று. சரீரத்துக் கென்றால் சரீரஞ்சுடமாகையினாலே திரோபவமும் அனுக்கிரக முங்கூடாது. இனிச்சித்தாந்த மெப்படியென்னில் “அழிப்பினைப்பாற்றலாக்க” மென்கிற வசனத்தினாலுஞ் சிருட்டி திதிசங்காரமுன்றுஞ் சரீரத்துக் குண்டாபிருந்தாலும் மூன்றினாலே யுண்டாகிய சுகதுக்கங்களுந் திரோபவ அனுக்கிரகங்களும் ஆத்மாவுக்கே உண்டாகையினாலும் ஆத்மாவைக்குறித்தே பஞ்சகிருத்திய மென்றறிக.()

சேடனுக்கு ஆசாரியர் சன்னிதானத்திலே வந்தபின் மல நீக்கமோ? வருமுன் மலநீக்கமோ? வந்தபிறகுமலநீக்கமானால் வந்தவருக் கெல்லாம் நீக்கவேண்டும். அப்படி நீங்காத படியினாலேவருமுன்னே மலம்நீங்கினதாம் வருமுன்னே மலம் நீங்கினால் ஆசாரியர் வேண்வெதில்லையென்னில் அதுகூடாது படலம் நீங்கின கண்ணுக்கு ஆதித்தன் காட்டுவது போல் மலம் நீங்கினபக்கு வாத்மாவுக்குஆசாரியரறி விப்பா ராகையினாலே நீசொன்னது கூடாது. (கசு)

சுருதிருவாக்குச் சுவாது பவமுன்றினுள் முதன்மையாதென்னில் சுருதியுங் குருவாக்குஞ் சுவாதுபவத்திற்குக் கருவியாதலின் சுவாதுபவமே முதன்மை. (கரு)

ஆத்துமாநித்தியனாயிருக்க பிறந்தானிறந்தானென்னும்வேதாகமஞ்சொல்லுகிறதெப்படியென்றால்; ஆத்மாமாயாகருவியைப் பற்றி

ஆத்மபோதத்தையறிந்தால் பிறப்பு. மாயாகருவியைநீங்கிப் பிறவா
மையே யிறப்பு. (கக)

பஞ்சகிருத்தியம் நித்தியமோ? அநித்தியமோ? சித்தியார்
ஐந்தாளுக்குத்திரத்தில் “உயிர் கட்கெல்லாம் விரிந்திமெறிவு காட்டி
வீட்டையு மளிப்பன்மேலோ” எனன்று திருவுளம் பற்றி யிருக்கை
யினாலே பஞ்சகிருத்தியம் நித்தியம். சித்தியார் ஆறுக்குத்திரத்தில்
“ஒன்றென்றும், தணவாதகருமமென்றும்” என்றசெய்யுளில் நித்
தியமாகத் திருவுளம்பற்றினது. நித்தியப் பலவாதலா லவற்றி
லொன்றிலடங்கும். (கஎ)

பஞ்சகிருத்தியம் ஆத்மாவுக்கோ? சரீரத்துக்கோ? நித்தியமா
யிருக்கிற ஆத்மாவுக்குக் கூடாது சரீரத்துக் கெனில் சரீரஞ் சிரு
ட்டிதிதிசங்காரமாகிய முத்தொழிற்படு மிடத்தும் ஆத்மா அதிலழு
ந்து கையினாலும் திரோபவமுமனுக்கிரகமுஞ் சரீரத்துக் கல்லாத
படியினாலும் பஞ்சகிருத்தியம் ஆத்மாவுக் கேயாம். ஆத்மா பஞ்சகி
ருத்தியமடைவதாவது, ஆத்மாவுக்கறிதற்றொழி லுண்டானதே சிரு
ட்டி, ஆத்மாவுக்கறிதற்றொழினித்தலே திதி, ஆத்மாவுக்கறிதற்றொழில்
நீக்கினதே சங்காரம், ஆத்மா யின்பதுன்பங்களைப் புசித்துப் புண்
னியபாவங்களைக் கழித்தலே அனுக்கிரகம். (கஅ)

ஒளியுயிருளுமோரிடத்திற் கூடியிராதது போல் ஆத்மாவி
னிடத்திலே ஆணவமலமுஞ் சிவமங்கூடியிராதே கூடியிருக்கிற
தெப்படியென்னில், ஒருமரத்தினிடத்திலே வேர்தொடுத்து நுனி
பரியந்தம் ஈரமுமக்கினியுங் கூடியிருத்தல் போலும். (கக)

ஆத்மா நரகத்திலே கிடந்து அதுபவிக்கு மிடத்து அந்த நர
கவேதனை ஆத்மாவை விட்டு நீங்காத சிவனுக்கு முண்டென்னில்
அதுகூடாது எப்படி யெனில் ஆதித்தப்பிரகாசம் படிக்கவொளியிலே
கலந்து வர்ணங்களையறிவித்து தான்பற்றாத வாறுபோலும். ஆதித்
தப்பிரகாசங்கண்ணொளியாலே கலந்து நின்று விஷயங்களைக் காண்
பித்துத் தான்காணாதவாறுபோலும் ஒருவன் வயற்றிலே கிடக்கிற
புழு படுத்துன்பமெல்லா மவனுக்கில்லாதது போலும். (௨௦)

ஆத்மா கிஞ்சிஞ்ஞலே சுதந்தரவீனலே கிஞ்சிஞ்ஞனெனில்மி
ன்மினிப்புழுவுக்குப் பிரகாசிக்குஞ் சுதந்தரமுஞ் சிறிதுண்டானுற்
போல ஆத்மாவுக்குத்தானே யறியுஞ் சுதந்தரஞ் சிறிதுண்டாக
வேண்டும். அப்படி யில்லாதபடியினாலே கேவலங் கிஞ்சிஞ்ஞனல்
லன் சுதந்தர வீனனென்றால் சிவனுபதே சித்த ஆகமமெல்லாத்
தையு மேககாலத்திலே யறிந்தெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் அப்
படியில்லாத படியினாலே கேவலஞ் சுதந்தர வீனனல்லன் ஆகையி
னாலே ஆத்மா கிஞ்சிஞ்ஞத்துவத்தையுடைய சுதந்தர வீனனும். (௨௧)

ஆத்மா மோக்ஷத்தை யடையுமிடத்துக் கெட்டுக்கூடுமோ
கெடாதுகூடுமோ ஆத்மா கெட்டாலுங் கூடமாட்டாது. கெடா
திருந்தாலுங் கூடமாட்டாது. இனிச் சித்தாந்த மெப்படி யென்
னில், விடயங்களிலே செல்லும் ஆத்மபோதம் நிகழ்ச்சிக்கெட்
டுக் கூடுமெனக்கொள்க. (௨௨)

வியாபகம், வியாத்தி, வியாப்பியம் ஆக-ங். வியாபகம், நிறைவு, வியாத்தி, சமநிறைவு, வியாப்பியம் ஒன்றிலே ஒன்றடங்கி நின்றநிறைவு ஒன்றிலே யொன்றடங்கி யிருத்தல் எப்படியென்னில்; சமுத்திரம், வியாபகம், தண்ணீரு முப்புங்கலந்திருத்தல் வியாத்தி, சமுத்திரத்திலே தண்ணீரு முப்பு மடங்கியிருத்தல் வியாப்பியம், சிவனுடைய வியாபகத்திலே சிவசத்தி வியாப்பியம், சிவசத்தியிலே ஆத்மாவுமலமும் வியாப்பியம், ஆத்மாவிலே ஆத்மசத்தி வியாப்பியம், மலத்திலே மலசத்தி வியாப்பியம் ஆத்மபோதத்திலே மாயை வியாப்பியம் மாயையிலே மாயாகாரியம் வியாப்பியம் மாயாகாரியத்திலே கன்மம் வியாப்பியம் கன்மத்திலே கன்மகாரியம் வியாப்பியம் எனவறிக. சிவனுடையவியாபகம் சமுத்திர வியாபகம் போலும் ஆத்மாவும் ஆணவமலமும் வியாத்தியாயிருத்தல் தண்ணீரு முப்பும் வியாத்தியாயிருத்தல் போலுஞ் சிவனுடைய வியாபகத்திலே ஆத்மாவும் ஆணவமலமும் வியாப்பியமாயிருத்தல் சமுத்திர வியாபகத்திலே தண்ணீருமுப்பும் வியாப்பியமாயிருத்தல்போலும். (உங்)

ஆத்மா வியாபகத்துக்கு, கண்முதலிய வுபமைகள் வருமாறு:— கண்-க, கண்ணொளி-க, கண்ணொளிக்குக்காணும் குணம்-க, கண்ணொளிக்குக் காணுந் தொழில்-க, இருள்-க, பதார்த்தம்-க, விளக்கு-க, விளக்கையுண்டாக்கினவன்-க, ஆக-அ, கண்ணைப்போலும் ஆத்மா, கண்ணொளியைப்போலும் ஆத்மஞானம், கண்ணொளிக்குக் காணுந் குணத்தைப்போலும் ஆத்மஞானத்துக்கறியுங்கு

ணம், கண்ணொளிக்குக்காணுந் தொழில்போலும் ஆத்மஞானத்துக் கறியுந்தொழில், இருளைப்போலும் ஜ்ஞவமலம் பதார்த்தங்களைப் போலுஞ் சுகதுக்கங்கள், விளக்கைப்போலும் மாயாசரீரம், விளக்கை யுண்டாக்குகிறவனைப்போலுஞ் சிவன். விளக்குப்போனவிடத்துக்காணுந் தொழில் ஒன்றுமே போனது, போனபொருளிரண்டு இருக்கிற பொருளாறு ஆக-அ. (உச)

ஆத்மா வியாபகமாயிருந்து சரீரத்தைப் பற்றுதற்குப் பழகமலை, அக்கினிமலை முதலிய வுபமைகள் வருமாறு:—பழகமலை-க பழகமலைக்கொளி-க, பழகமலை யொளிக்குப் பற்றுங்குணம்-க, பழகமலை யொளிக்குப் பற்றுந்தொழில்-க, வர்ணம்-க, வர்ணத்தைக்காண்பிக்கிறவன்-க, ஆக-க, பழகமலையைப்போலு மாத்மா, பழகமலைக் கொளியைப்போலும், ஆத்மஞானம் பழகமலை யொளிக்குப் பற்றுங் குணத்தைப்போலும் ஆத்மஞானத்திற் கறியுங் குணம் பழகமலை யொளிக்குப் பற்றுந்தொழில் போலும், ஆத்மஞானத்திற் கறியுந்தொழில் வர்ணத்தைப்போலும் மாயாசரீரம், வர்ணத்தைக் காண்பிக்கிறவனைப் போலும் சிவன் பழகமலையானது எந்தப்புரத்திலே வர்ணத்தைக்கொடுத்தாலும் பற்றிக்கொள்ளும் அதுபோல எல்லாப் புவனங்களிலும் வியாபகமாயிருக்கிற ஆத்மா கர்த்தா ஏந்தப்புவனத்திலே சரீரத்தைக் கொடுத்தாலும் அந்தப்புவனத்திலே பற்றிக்கொள்ளும், அக்கினிமலை-க, அக்கினிமலைக்கொளி-க, அக்கினிமலைக்குச் சுமங்குணம்-க, அக்கினிமலைக்குச் சுமந்தொழில்-க, பஞ்ச-க, பஞ்சைப்பற்றி விக்கிறவன்-க,

ஆக-சு, அக்கினிமலையானது எந்தப்புரத்திலே பஞ்சைக்கொடுத்தாலும் பற்றிக்கொள்ளும் அதுபோல யெல்லாப் புவனங்களிலும் வியாபகமாயிருக்கிற ஆத்மா கர்த்தர் எந்தப்புவனத்திலே சரீரத்தைக்கொடுத்தாலும் அந்தப்புவனத்திலே பற்றிக்கொள்ளும். (உரு)

ஆத்மா சார்ந்ததின் வண்ணமா யிருக்கு மென்பதற்கு ஆகாயமுதலிய வுமைகள் வருமாறு:—ஆகாயமானது இருளோடே கூடினாலிருளாயிருக்கும் ஒளியோடே கூடினாலொளியாயிருக்கும் அதுபோல ஆத்மா மலத்தோடே கூடினால் மலமாய் நிற்கும் சிவத்தோடே கூடினால் சிவமாயிருக்கும். (உசு)

எண்ணிறந்தகோடி புவனங்களிலே யிருக்கிற எண்ணிறந்தகோடி ஆத்மாக்களும் அறியுந் தொழிலு நடத்தலினாலே சிவன் வியாபகரென்றறிக. (உஎ)

எண்ணிறந்தகோடி ஆத்மாக்களுக்கும் அறியாமை யிருக்கையினாலே ஆணவமலம் வியாபக மென்றறிக. (உஅ)

எண்ணிறந்தகோடி ஆத்மாக்களுக்கும் எண்ணிறந்தகோடி புவனங்களிலே தனுகரணதிகளிருக்கையினாலே மாயை வியாபக மென்றறிக. (உக)

எண்ணிறந்தகோடி ஆத்மாக்களுக்கும் எண்ணிறந்தகோடி புவனங்களிலே புசிப்பிருக்கையினாலே கன்மம் வியாபகமென்றறிக. (உடு)

எண்ணிறந்தகோடி ஆத்மாக்களுக்குச் சிவனொருவனாயிருந்து அறிவிக்கிறதெப்படியென்னில்; எண்ணிறந்தகோடி கண்களுக்கும் ஆதித்தனொருவனாக யிருந்து காட்டுதல் போலும். (௩௧)

எண்ணிறந்தகோடி ஆத்மாக்களையும் மல மொன்றாயிருந்து மறைக்கிறதெப்படியென்னில்; எண்ணிறந்தகோடி கண்களையும் இருளொன்றாயிருந்து மறைத்தல்போல. (௩௨)

எண்ணிறந்தகோடி ஆத்மாக்களுக்கு எண்ணிறந்த கோடி கன்மங்களையுஞ் சிவன்ஒருவரா யிருத்தறித்து கூட்டிமுடிப்பிக்கிறதெப்படி யென்னில்; ஒருவண்ணானவன் ஒருபூரிலே யிருக்கிற பலபேருடைய புடவையையும் வாங்கிவெளுத்து அவரவர்புடவையை அவரவர்க்கறித்து எடுத்துக்கொடுத்தல் போலும், ஒரு இடையானவன் பலபேருடையமாட்டையும் மேய்த்து அவரவரீட்டிலே யறித்து கொண்டுபோய்விடுத்தல் போலும். (௩௩)

வினவேறே, கன்மம்வேறே, வினையானது அனாதியிலே ஆணவமலத்தினாலே ஆத்மாவுக்குக்கன்மத்திலே யுண்டாகியவிருப்பம். கன்மமாவது? புண்ணியபாவங்கள். இதற்குவசனம் தேவாரம் “அல்லலென்செய்யு மருவினையென்செய்யுந் தொல்லை வல்வினைத்தொண்டன்ற னென்செய்யும்” யென்றது. (௩௪)

கன்மமாவது? தூலகன்மமென்றுஞ் சூக்ஷ்மகன்மமென்றும் அதிசூக்ஷ்மகன்மமென்றும் முன்றுவிதமாகவிருக்கும். தூலகன்மமாவது? ஆகாமியம். ஆகாமியமாவது? ஆத்மா பிராரத்துவம் புசிக்கை

யிலே நிகழாநின்ற இதாதிதங்கள். இதாதிதங்களாவன? மனோ
வாக்குக்காயங்களினாலே செய்யப்பட்ட நல்லதொழிலுந் தீயதொ
ழிலுமாம். சூக்குமகன்மமாவது? சஞ்சிதம், சஞ்சிதமாவது? மாயை
யிலே கட்டுக்கிடையாகிய புண்ணியபாவங்கள். அதி சூக்குமக
ன்மமாவது? பிராரத்தம். பிராரத்தமாவது? எடுத்ததேகத்திலே பு
சித்துத் தொலைவதாகிய சுகதுக்கங்கள். சுகதுக்கங்களுக்கிருப்பிட
மாவது? சத்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் ஆகியவிடயங்
கள். இந்தவிடயமும்; விருப்புச்சத்தம் வெறுப்புச்சத்தம் விருப்
புப்பரிசம் வெறுப்புப்பரிசம் விருப்புரூபம் வெறுப்புரூபம் விருப்
புரசம் வெறுப்புரசம் விருப்புக்கந்தம் வெறுப்புக்கந்தமென்று
பத்துவிதமாயிருக்கும். (௩௫)

ஆத்மாலினுடைய பிராரத்தகன் மத்தைச்சிவனும் அறிவார், ஆ
த்மாவும் அறிவான், இரண்டுஞ்சரியோவென்றால்; அச்சிவனறிகிறது
மாத்திரம். ஆத்மாவறிந்தமுந்தவான். (௩௬)

ஆத்மாபிராரத்தம் புசித்தற்குச் சிவன் நல்வினையினையிரண்
டையுங்கருவியாகக்கூட்டினார் கூட்டினதொழிலே ஆத்மா மலத்தினு
லே தன்னுடையதொழிலாக நினைத்துக்கொண்டான் ஆகையினாலே
அந்தவிரண்டொழிலும் ஆத்மாவுக்கு ஆகாமியமாயிற்று. (௩௭)

கன்மமாவது? சாதி யாயுடைய போகமென மூன்றுவிதமா
யிருக்கும் இவை மூன்றும் நல்லசாதி தீயசாதி யெனவுந் தீர்க்காயுசு
அற்பாயுசு எனவும் வெகுபோகமெனவும் அற்பபோகமெனவும் ஆறு
விதமாயிருக்கும். (௩௮)

ஆத்மாவுக்கு முன்னர்ச்சித்தகன்மம்பின்னும் பின்னார்ச்சித்தகன்மம்முன்னுமாக மாறிவரும் அதெப்படியென்னில்; ஒருவன்பனைவிதையை மண்ணிலே முன்னேபோட்டுத் தண்ணீர்விட்டான் அதன் பின்னே தென்னம் பின்னையைவைத்தான் அதன்பின்னே கத்திரிநட்டான் அதன்பின்னே கீரைவிதைத்தான் அவனுக்குக்கீரைபதினைந்து நாளையிலே பலனாய்வரும் கத்திரி ஒருமாதத்திலே பலனாய்வரும், தென்னம் பின்னே அஞ்ச வருஷத்திலே பலனாய்வரும் பனைமுப்பது வருஷத்திலே பலனாய்வரும் அதுபோலக் கன்மமும் மென்மைவன்மைகட்டீடாகப்பாகப்பட்டுமாறிப்பலனாய்வரும். இதற்குவசனஞ் சிவப்பிரகாசத்தில் “துட்டங்கடைவீனடையாதே தோன்றுமாறி” என்றது.

(௩௬)

ஆத்மாவுக்குப் பிராரத்தகன்மம் வருமிடத்து தெய்வீகம் பௌதிகம் ஆத்மீகமென்று மூன்றுவிதமாகவரும் அவற்றுள் தெய்வீகமாவது? சென்னமரணம் நரைதிறைகள் முதலாயின கர்த்தாவினால்வருவது. பௌதிக மாவது? மின்னல் இடி காற்று மழை முதலாயினவற்றால் வருவது. ஆத்மீகமாவது? ஆத்மாக்களால்வருவது. இப்படிவரும் பிராரத்தந் தானிச்சைப்பட்டுவருகிறதுமுண்டு தானிச்சைப்படாமல் வருகிறதுமுண்டு தானிச்சைப்படாமல் அனிச்சையாகவருவதுமுண்டு.

(௪௦)

மாயாகாரியத்திலே போகமென்று சொன்னது லட்சணமாகப்பொருள் கொள்க கன்மலட்சணத்திலே போகமென்றது கபாவமாகிய சுகதுக்கம்.

(௪௧)

ஆத்மாக்களுக்குக் கன்மம் ஆற்சிப்புக்கேவலாவவத்தையி
ல்லாமல் சகலாவவத்தையிலே கூடாது சகலாவவத்தையிலே ஆ
ற்சிப்பானாகில் சிவன்பேரிலே தோஷம்வரும் ஆகையினாலே ச
கலாவவத்தையிலே ஆத்மாக்களுக்கு ஆற்சிப்பில்லை ஆணவமலமா
னது இராக்காலம்போலும் கேவலம்விருள் போலுங் கேவலத்
திற்குப்பொருள்மறைப்பு. (சஉ)

ஆத்மாவுக்குக் கேவல சகல சுத்தமென மூன்றவத்தையுண்
டு அவற்றுட்கேவலமாவது? காரணகேவலமென்றுங் காரியகேவ
லமென்றும் இருவகைப்படும். அவற்றுட் காரணகேவலமாவது? அ
னாதியைத்தொடுத்து மோகூபரியந்தமுள்ள எண்ணிறந்த சிருட்
டி ஆத்மா வறிவுகெடாமல் ஆணவமலத்திலே யழுந்திக் கிடத்தல்.
எப்படியென்னில்; கண்ணானது இராக்காலத்திருளிலே ஒளிகெடா
மல் விழித்திருத்தல்போலும். காரியகேவலமானது? அநிகருவிக
ணீங்கிச் சாக்கிரமுதலஞ்சுவத்தைப் படுதல். காரணசகலமாவது?
அனாதி சிருஷ்டி காலங்களிலேயுண்டாகிய மாயாசரீரங்களை
ப்பற்றி முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் பொருந்தி நின்று சுக
துக்கங்களை யறிதல். எப்படியென்னில்; இராக்காலத் திருளிலேய
ழுந்திக் கிடந்தகண்ணானது விளக்கினாலே யிருள்நீங்கிப் பலபதா
ர்த்தங்களைகாண்டல்போலும், காரியசகல மாவது? லலாடத் தா
னத்திலே தானே துரியாதீத முதல் சாக்கிர மீருகவுள்ள மத்
தியா லவத்தை யைத்தையு மடைதல். காரணசுத்தமாவது? ஆத்
மாபஞ்சமலங்களையும் நீங்கி அருளைப்பொருந்திச் சிவானந்தத்
தையுபவித்தல். எப்படியென்னில்; இராக்காலத்திலேயிருளோடும்
விளக்கோடுங் கூடியிருந்தகண்ணானது ஆதித்தன் உதையஞ்செ

ய்த விடத்து இராக்காலத்தையும் இருனையும் விளக்கையும் விட்டு
 டீங்கி ஆகித்தகிரணத்தினாலே ஆகித்தனைக்காண்டற் போலும்.
 காரியசுத்தமாவது? நின்மலசாக்கிரமுதல் ஐந்தவத்தையுமாம். (சுந)
 மலநிவர்த்திக்குக் காரணமாவது? அனாதிசிருட்டி தொடுத்து மோ
 கூபரியர்தம் ஆத்மாவாலுண்டாகிய சிவபுண்ணியங்களாம். சிவபுண்
 ணியங்களாவன? புத்தியூர்வ சிவபுண்ணியம் அபுத்தியூர்வசிவபுண்ணி
 யம். உபாயச்சரிதை உபாயக்கிரியை உபாயயோகம் உபாயஞானம்,
 உண்மைச்சரிதை உண்மைக்கிரியை உண்மையோகம் உண்மைஞா
 னம் என்றுபத்தவிசுமாயிருக்கும். இத்தப்பத்தில் முந்தியவொன்பது
 ம்மலநிலை, பின்சொன்ன உண்மைஞானமொன்றும்சிவபுண்ணியமொ
 ன்றும் அருணிலை, அத்தஉண்மைஞானமொன்றும்; தத்துவருபம், தத்
 துவதரிசனம், தத்துவசுத்தி, ஆத்மருபம், ஆத்மதரிசனம், ஆத்மசுத்தி,
 சிவருபம், சிவதரிசனம், சிவயோகம், சிவபோகமென்று பத்துவித
 மாயிருக்கும், இத்தப்பத்தையுஞ் சுத்தாவத்தையின் காரியமாகியநி
 ன்மலசாக்கிரமுதல் ஐந்தவத்தையிலடக்கி ஆசாரியர் பக்குவானைடை
 னுக்கு நிருவாண தீட்சையைப்பண்ணி யறிவிப்பார். இத்தப்பத்தும்
 நின்மல சாக்கிரமுதல் ஐந்தவத்தையில் அடங்கு முறைமையாவ
 து? தத்துவருபம் தத்துவதரிசனம் தத்துவசுத்தி ஆத்மருப மாகியநா
 ன்கும் நின்மலசாக்கிரத்திலடங்கும். ஆத்மதரிசனமுஞ் சிவருபமும்
 நின்மலசொற்பனத்தி லடங்கும். நின்மல சுழுத்தியில் தேசகாலா
 தியாயங்குவகொன்றுமில்லை. ஆத்மா அருள் செய்யும்பஞ்சகிருத்தி
 யத்தை யான்செய்வேனென்றுகருதல் மாத்திரம் ஆத்மசுத்தியுஞ் சிவ

தரிசனமுஞ் சிவயோகமுமாம் அவைகள் நின்மல துரியத்திலடங்கும். சிவபோக மொன்றும் நின்மலதுரியாதீதத்திலடங்கும். (சச)

தத்துவரூபமாவது? முப்பத்தாறு தத்துவங்ககளுடையதொழிலையறிதல். தத்துவதரிசனமாவது? முப்பத்தாறு தத்துவங்கனையுஞ்சுடனென்றறிதல். தத்துவசுத்தியாவது? மும்பத்தாறு தத்துவங்கனையுஞ்சிவஞானத்தினாலே தனக்கு அன்னியமென்றறிந்து நீங்குதல். ஆத்மரூபமாவது? பஞ்சமலங்களையும் நீங்கி ஆத்மாவைப் பிரமமென்று கருதுதல். ஆத்மதரிசனமாவது? தனக்கொருசெய்தியுமில்லை என்றறிந்து நின்றல். ஆத்மசுத்தியாவது? ஆத்மசிவஞானத்திலே போயமுந்தித் தான் றோன்றாமல் அந்தச்சிவஞானமாய்ப் போதல். சிவரூபமாவது? ஆணவமலத்திலே கிடக்கிற ஆத்மாவைச் சிவன் பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்து மலங்களை நீக்கி மோட்சத்திலே விடுவொனத் திடமாயறிதல். சிவ தரிசனமாவது? சிவஞானஞ் செய்யும் பஞ்சகிருத்தியத்தை ஆத்மா செய்யமாட்டானென்றறிந்து திருவருளோடு அழுந்தாததே தல். சிவயோகமாவது? சிவசத்திசெய்யுங் கிருத்தியமெல்லாமுஞ் சிவனுக்குச் சற்றியில்லை யென்றறிந்து சிவசத்தியன்றித் தனக்கும் பிறர்க்குஞ்சற்றுஞ்செய்தியில்லை யென்றறிந்து தெரிந்து திருவருளோடு அழுந்தியதுவாய்ப்போதல். சிவயோகமாவது? ஆத்மா சிவானந்தத்தைப் பூசித்தல். (சரு)

சிவஞானபோதத்தில் இரண்டாஞ் சூத்திரத்தில் தத்துவரூபமொன்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. ஐந்தில் தத்துவதரிசனமும், ஆறில் தத்துவசுத்தியும், ஏழில் ஆத்மரூபமும், எட்டில் ஆத்ம தரிசனமுஞ்

சிவரூபமும், ஒன்பதில் பத்தில் ஆத்மசுத்தியுஞ், சிவதரிசன முஞ், சிவயோகமுஞ், பதினென்றில் அச்சிவ போகமுஞ் சொல்லி யிருக்கிறது. (ச௬)

சிவஞானபோதம் முதற்குத்திரத்தில் சங்காரகர்த்தாவே முதன் மையான கர்த்தாவென்றுசொன்னது, இரண்டிலே மலமும்கன்மு ம் மாயையும் ஆத்மாவும் சிவனும் ஆகிய வைந்துபொருளும் அத் விதமாய் இருக்குமென்றது. மூன்றி லனுமானத்தினாலே ஆத்மா வுண்டென்று சாதித்தது. நான்கில் ஆத்மாவுக்கனாதிபிலே கேவல சுகல சுத்த மென்று மூன்றவத்தையு முண்டென்று சொன்னது. ஐந்தில் ஆத்மா தன்னைப்பிரமமென்றுகருத லல்லவென்றுமறுத்த து. ஆறில் சத்து மசத்தும் பகுத்துச் சொன்னது ஏழில் ஆத்மவி லக்கணமும் முன்சொன்ன சத்தசத்திற்குப்புற னடையுஞ்சொ ன்னது. எட்டில் சிவஞானத்தையறியும் முறைமையைச் சொன்னது. ஒன்பதில் ஆத்மசுத்திசொன்னது. பத்தில் பாசஐயஞ் சொன்னது. பதினென்றில் பரமேசுவரன் சீபாதங்களை யுணையும் முறைமை யைச்சொன்னது. பனிரெண்டில் மனோவாக்குக்காயங் களிஞாலே அறியப்படாதசிவனை மனோவாக்குக் காயங்களிஞாலே யறிந்து வ ழிபடும் முறைமையைச்சொன்னது. (ச௭)

ஞானவானுக்கு பிராரத்தகன்ம மில்லையென்பதற்குப் பழைய மணியகாரன் முதலியவுவமைகள்வருமாறு:—ஒருவன் ஒரு ஊரிலே வெகுநாள்மணியம் பண்ணிக்கொண்டிருந்து வேண்டியநெற்களும் வாழைகளும் கரும்பு முதலிய புண்பயிர்களும் உண்டாக்

கிக்கொண்டு இருக்கும் நானாயிலே மணியமாறிப் புதுமணியகாரன் வந்தான் வந்தவிடத்திலே பழையமணியகாரனாலே உழக்குநெல் கொடுக்கப்படாது. ஒரு இலையும் அறுக்கப்படாது. பழையமணியகாரனைப் போலும் ஆத்மா, புது மணியகாரனைப் போலுஞ் சிவன், ஊரைப்போலுஞ் சரீரம், பதார்த்தங் களைப்போலும் பிராரத்தம். (சுஅ)

அச்சிவ னானதி கேவலத்திலே கிடக்கிற ஆத்மாவை அனாதி சிருட்டி செய்கிறகாலத்திலே தான் தலமாகவுந் தீர்த்தமாகவும் மூர்த்தியாகவும் இருந்து திருமேனி கொண்டு ஆத்மாக்களுக்குச் சிவபுண்ணியங்களைக் கொடுப்பார். அது எப்படியென்னில்; சிவஸ்தலத்திலே புல் முதலான சரீரங்களாய்ச் செனித்தாலும் வசித்தாலும் மரித்தாலுஞ் சிவபுண்ணியத்தைக்கொடுப்பார். தீர்த்தத்திலே மீன் முதலானவைசெனித்தாலும் வசித்தாலும் மரித்தாலும், மனுஷர்முதலாயினவர்கள் முழுதினலும் குடித்தாலும் திவலை தெறித்தாலும் அந்தத் தீர்த்தம்பாய்ந்து விளைந்த நெல்முதலாகிய பதார்த்தங்களைப் பறவை முதலானவைகள் புசித்தாலுஞ் சிவபுண்ணியமுண்டாம். சிவலங்கத்திலே செய்யும் அர்ச்சனை அபிடேகம் நைவேத்தியம் முதலாயினவைக்கு நித்தாகிய விருட்சங்களாகவும் நெல்முதலான பயிர்களாகவும் பசு முதலானமிருகங்களாகவும் பணிவிடைக்குரிய சரீரங்களாகவுஞ்செனிப்பித்துச் சிவபுண்ணியங்களைக்கொடுப்பார். (சுக)

விஞ்ஞானகலருக்கு ஆண்வமலமொன்றமேபந்தம்; கருமமுமாயையும் இல்லாதிருந்தால் பந்தம் நீங்காது ஆகையினாலே

சுத்தகன்மமுஞ்சுத்தமாயாதனுவுமுண்டு அப்படிவுண்டா யிருக்கையிலுமில்லையென்றது அந்தவிரண்டினாலும் அவர்களுக்கு மயக்கமின்மையின். (௫௦)

பிரளையாகலருக்கு ஆணவமலமுங் கன்முமேபத்தம்; சரீரம் இல்லாதிருந்தாற் கன்மம் புசிக்கப்படா தாகையினாலே அசுத்த மாயாதனு வுண்டு அப்படி யுண்டாயிருக்கையிலு மில்லையென்றது அவர்களுக்கதினாலே மயக்கமின்மையின். (௫௧)

கருமபரிபாக நடையாவது? சரீரப் பற்றுவிடாமல் வேதாகமங்களை யோதியுணர்ந் தறுதியிட்டறிந்து நித்தியகன்மவனுட்டானங்களை வழுவா தனுட்டித்தல். (௫௨)

மலபரிபாகி நடையாவது? சரீரப்பற்றுவிட்டு ஞான சாஸ்திரங்களை யோதிச் கேட்டல் சித்தித்தல் தெளிதலையடைந்து நிட்டையைப் பொருந்துதல். (௫௩)

ஞானவான்களுக்குத் தேகம்விழுதலாவது? தத்துவசுத்திப்படுதல். (௫௪)

ஞானவானுக்கு அஃதிட்டியாவது? சிவஞானத்தினாலே யடைந்த சுத்தாவத்தையையுஞ் சிவஞானத்தையையும் நீங்கிச் சிவானந்தத்திலே யழுந்துதல். (௫௫)

சிவன் சத்தியோடு கூடினாற் பிரபஞ்சமுண்டாம், சத்திசிவத்தோடு கூடினாற் பிரபஞ்ச மொடுங்கும், ஆத்மா ஆத்மபோதத்திற் கூடினால் பிரபஞ்சமுண்டாம், ஆத்மபோதம் ஆத்மாவிலொடுங்கினால் பிரபஞ்சமும் ஒடுங்கும். (௫௬)

ஆத்மாவுக்கு மலப்பிணியினாலே சரீரமுண்டானது, சிவனுக்கு ஆத்மாவினுடைய மலப்பிணியைத் தீர்க்குந்திறமையுண்டாகையினாலே திருமேனியுண்டானது, ஆத்மாவினுடைய மலப்பிணியைத் தீர்க்கும்மருந்தாவது? அந்த ஆத்மா தன்னுடைய பிராரத்தத்தைத்தானே சிவனுக்குக்கொடுத்தாற் றன்னுடைய மலப்பிணிநீங்கும் ஆத்மா பிராரத்தத்தைத்தானே புசித்தால் மலப்பிணி நீங்காது. (௫௭)

சரீரத்திரிபாவது? பாம்பு சட்டை கழற்றினாற்போல ஸ்தூல தேகத்தைவிட்டு நீங்கிச் சூக்கும தேகத்தோடு பூதசரீரத்தையும் பூதசாரசரீரத்தையும் பொருந்துதல். புண்ணியபாவ சேஷங்களினாலே பூதபரிணாமசரீரத்தைப் பொருந்துதலுமாம். இடத்திரிபாவது? முட்டையிலே இருந்தபுள்ளானது முட்டையையவிட்டு நீங்கி கொம்பிலே இருத்தல்போல ஆத்மா ஸ்தூல தேகத்தைவிட்டு நீங்கிச் சூக்குமதேகத்தோடு பூதசரீரத்தைப் பொருந்தி நரகத்திலே செல்லும், பூதசாரசரீரத்திலே பொருந்திச் சுவர்க்கத்திலே செல்லுதலுமாம். பூதபரிணாம சரீரத்தைப்பொருந்தி மீளவுந்தரையினிடத்திலே செல்லுதலுமாம். (௫௮)

அறிவிற்பிரிபாவது? நினைவிலேயறிந்த செய்தியெல்லாம் கனவிலே மறந்தாற்போல் ஆத்மாஸ்தூல தேகத்திலே யறிந்த செய்தியெல்லாம் ஸ்தூலதேகத்தைவிட்டு நீங்கி பூதசரீரத்தையும் பூதசாரசரீரத்தையும் பொருந்தி நரகசொற்கங்களை யடைந்தபோது மறந்தொன்றுத் தெரியாதிருத்தல். (௫௯)

ஆத்மாவுக்கும் எல்லாவற்றிற்கும் முந்தினது பக்குவம், அதற்குப்பிந்தினது சிவபுண்ணியம், அதன்பின்பு மலபரிபாகம் சூத்திரிபாதம் யிருவினையொப்பு ஆசாரியர் திருமேனிகொண்டெழுந்தருளி வருதல் அவர்திருவுளம்பற்றுகின்ற ஞானசாஸ்திரம், இவை மோட்சமடைதற் கேதுவாகிய முறைமை யென்றறிக. (௬௦)

காரிய கேவலமாவது? நித்தியங் கருவிகணங்கி நித்திரை கொள்ளுதல். காரண சகலமாவது? அனாதிகேவலத்தி லமுத்திக் கிடந்த ஆத்மா மாயா கருவிகளினாலே மறைப்புநீங்கிச் சத்தாதி விடயங்கனையறிதல். நிருவாண தீட்சைசுயிரண்டு விதமாயிருக்கும். அதெப்படியென்னில்; சத்தியநிருவாணமென்றும், அசத்தியநிருவாணமென்றுமிருவிதமாம். அவற்றுள்சத்தியநிருவாணமாவது? சீடனுக்கறிவித்தாலறியுந்தன்மை யில்லாதபடியினாலே ஆத்மாவையும் அறிவியாமற் தீட்சையினாலே அவற்றைநீக்குதல். அசத்தியநிருவாணமாவது? அறிவித்தாலறியும் தன்மையையுடையசீடனுக்கு ஆத்மாவையுமறிந்தவற்றைநீக்குதல். சிவனுடைய வியாபகத்திலே சிவசத்தி வியாப்பியம். சிவசத்தியிலே ஆத்மாவும் மலமும் வியாப்பியம். மலத்திலே மலசத்திவியாப்பியம். ஆத்ம போதத்திலே மாயைவியாப்பியம். மாயையிலே மாயாகாரியம் வியாப்பியம். மாயாகாரியத்திலே கன்மம்வியாப்பியம். கன்மத்திலே கன்மகாரியம்வியாப்பியம். ஆத்மாவுக்குப் புசிப்பாவது? சிவானந்தத்தை யனுபவித்தல். சிவனுக்குப் புசிப்பாவது? ஞானவான்களுடைய பிராரத்துவம். ஆத்மாவுக்கு

லயத்தானங் கேவலாவவத்தை, போகத்தானஞ்சுத்தாவவத்தை, அதி
காரத்தானஞ்சுகலாவவத்தை, இவையிரண்டு விதமாயிருக்கும். அவை
சுத்தகேவலம், அசுத்தகேவலம், சுத்தசகலம், அசுத்தசகலம், சுத்தா
சுத்தம், அசுத்தாசுத்தம், என ஆறும் அசுத்தகேவலமாவது? ஆணவ
மாதாரமாக மூலாதாரத்திலே கிடத்தல். சுத்தகேவலமாவது? இன்
பசத்தியின்கைப்பட்டிருத்தல். அசுத்தசகலமாவது? மாயாகாரியமா
னதேகத்திலே கூடி யித்திரியப் புசிப்பால் மேலைக்கு வினைதே
டல். சுத்தசகலமாவது? அருள்வடிவாய்நின்று சென்னவொழிவுக்கு
பாயந்தேடல். அசுத்தாசுத்தமாவது? சுத்தமாயின் கைப்பட்டி
ருத்தல். சுத்தாசுத்தமாவது? இன்பாதிதமாய்க் கிடத்தல். தேகப
ந்தமான ஆத்மாவுக்கு முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் போகபூமி
யென்று கொள்ளுதல் வருமாறு:—பிறவாமுதல்வன் பிறத்தொன்ன
றும், உணர்வாய் நின்ற ஞானக் கூத்தனொரு மூர்த்தி கொடுகுறு
கியென்றும், முன்னமீட்டியதலத்தினாலே யிறைவரும் மன்னுமருட்
குருவாகிவந்தென்றும், இப்படிச் சாஸ்திரங்களிலேகர்த்தாத்தானே
ஆசாரிய மூர்த்தமாய் திருமேனி கர்த்தா ஞானவான்களுக்குக் குரு
லிங்கம் முண்டாஹம்போலப்பெத்தா த்மாக்களுக்குக் குருலிங்கசங்கமு
ண்டு. அதேதென்னில்; பெண்ணிப்பிள்ளை லிங்கம். சுத்தத்தார் சங்க
ம். சிவனுக்கு அபியாத்திருமேனி ஆத்மாவேயாம். சிவலிங்கம்
லிங்கிரகம் முதலான திருமேனிகள் சர்வசங்கார காலத்திலும்
நீங்காது. பரமேசுரன் திருமேனிகொள்ளாவிட்டால் பஞ்சகிருத்
திய முண்டாகமாட்டாது. பிரம விட்டுணுமுதலான தேவர்களுக்
கும், நரகர்க்கும், வேதாகமங்களை யறிவிப்பாருயில்லை. இம்மூவர்

களுக்குங் குருசந்தானதொடர்ச்சியு முண்டாகமாட்டாது. குரு
வானவர் குண்டமண்டலாதிகளரற் பாசத்தைக்கேற்குத் தீட்சைகளு
முண்டாகமாட்டாது. ஆகையினாலே சர்த்தா திருமேனிசொண்டு
வருவாரென்பதற்கு வசனம் “உருமேனி தரித்துக்கொண்” டென்
கிறபாட்டி. “உருவருள் குணங்க” ளென்கிற பாட்டிம். பரமேசுரன்
திருமேனி கொண்டுவாராரென்பதற்குவசனம் “சிவனுருவருவமல்ல”
னென்ற திருவிருத்தம். பரமேசுரனானவர் பிரமமா விஷ்ணு ருத்
திரன் மகேஸ்வரனாகிய நான்கு ரூபமுமாகான். பரவிந்து பரநாதம்
அபரவிந்து அபரநாத மென்னும் நான்கு ரூபமுமாகான். சதாசிவரு
மென்னும் ரூபா ரூபமு மாகான். இந்த ஒன்பது ரூபத்திலும்
வியாபகத்தினாலே பொருந்தியிருந்தாலும் அவற்றைப்பொருந்தாத
வன் யாவனென்றறிக. உண்மைச்சரிதைக்குச் சித்தியாரிற்றாத
மார்க்கம். உண்மைக்கிரியைக்குப் புத்திரமார்க்கம் உண்மை யோகத்
திற்குச் சகமார்க்கம். உண்மை ஞானத்திரகுச் சன்மார்க்கம். சகல
கலையென்ற திருவிருத்தங்களிலறிக. சிவஞானம் ஒன்றினாலே அறி
கிறதேயல்லாமல் மற்ற ஞானங்களொன்றி னாலையுஞ் சிவனை
யொருங்காலும் அறியக்கூடாது. பக்குவாத்தமாவுக்கு ஞானச
ரித்திரத்தைத்தானே படித்தால் ஞானம் விளங்காது, ஞானசாரி
யார் சீடனுடைய பக்குவமறிந்து ஞானசாஸ்திரத்தைப் போதித்
தால் ஞானம் விளங்கும், அடுத்தபடிப் போல வென்றால்; தண்
ணீர்த்தாக முடையவன் சமுத்திரத்துத் தண்ணீரைத் தானேகுடித்
தாம் ருகந்திராது மேகமானது சமுத்திரத்துத்தண்ணீரைப்பருகி யுவ

ரையெல்லாமகற்றித் தண்ணீரைக்கொடுத்தாற் றுகத்தீரும். ஆதலாற்
தண்ணீர்த்தாக முடையவனைப்போலும் ஆத்மா. சமுத்திரசலத்தைப்
போலும்ஞானசாஸ்திரம். மேகத்தைப்போலும் ஞானசாரியர். மோ
க்ஷகாமியானவன் ஆத்மாவுக்குள்ளே யிருக்கிற சிவனை சிவபத்தி
யினாலும், சிவஞானத்தினாலும், வெளிப்படுத்தல்வேண்டும். அஃதெப்
படிப்போல வென்றால்; காட்டத்திலே யிருக்கிறவக்கினியை பாணி
யினாலும் கயிற்றினாலும் சுற்றிக்கடைந்து வெளிப்படுத்தல்போலும்
தயிரிலே யிருக்கிற நெய்யை மற்றை நாட்டிக் கயிற்றைச்சுத்திக்
கடைந்து வெளிப்படுத்தல் போலுமாம்.

சித்தாந்தமாபட்டவணை.

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

